

Nový Jeruzalém č. 11/2021

Zpravodaj pro 263. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) ve Velké Bíteši - v úterý 16. listopadu 2021 v 17 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Radešinské Svatce:

V úterý 12. říjen 2021 na mši svaté NJ bylo 80 věřících. Pán Bůh zaplat' za obětavou službu čtyř kněží při udílení svátosti smíření a mši svaté.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva Mons. Františka Koutného při pouti Nový Jeruzalém v Radešinské Svatce: Nepotřebný Bůh.

Byli jste někdy v Troubsku? Zvu Vás navštívit kapli Všem svatých ve středu obce. Je po rekonstrukci a je přes den odemčená. Jednou jsem tam vzal skupinu dětí z náboženství, byla to děvčata z druhé třídy. Vysvětloval jsem jim, že je kaple zabezpečená, je tam nová mříž. Možná se tam podívat. A některé holky řekly – my tam prolezeme a hned tam jedna byla a za ní další. Dvě dívenky asi trochu více živě se jen smutně koukaly, že jim to nejde.

V dnešním úryvku z evangelia jsme četli – „**spíš projde velbloud uchem jehly, než bohatý vejde do Božího království**“. Tak to jsem nezkoušel, jestli by děti prolezly uchem jehly, když prolezly mříží. A pochybuji, že by velbloud tou naší mříží prošel. A to mám věřit tomu, co říká Pán Ježíš? Tady jsem nakloněn být nevěřící. Ale **Pánu Ježíši chci věřit**.

Zřejmě to Pán Ježíš, jak se říká, přitáhl za vlasy, aby zdůraznil jednu skutečnou nemožnost a tou je, že „**bohatý nemůže vejít do Božího království**“. On to říká, když za ním přichází zřejmě ještě mladý člověk a ptá se **co má dělat, aby dostal věčný život**. Pán Ježíš říká asi toto - **žij dobře, žij podle přikázání, která znáš**. My známe desatero a Pán Ježíš mu je připomíná, ale řekl tam celé desatero? --- Ne? --- Pamatuje si někdo, které řekl? --- Proč asi neřekl všechna? Můžeme si myslet, že to jen tak rychle připomenul. Můžete si doma toto evangelium přečíst a srovnat si, která vynechal. Ale možná také schválně neřekl všechna. Která neřekl? --- Ano, neřekl ta první, hlavně té první. „**Miluj Pána, svého Boha**“ – jak je to? – „**celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí**.“ - To je to první a hlavní a ještě je tam - „**a svého bližního jako sám sebe**“.

Kdyby Pán Ježíš řekl všechna, mohl by ten člověk také říci „**to všechno jsem zachovával**?“ Pán Ježíš věděl jak to s ním je. Pokud by ten člověk byl upřímný, tak by asi řekl – no tam ta přikázání jsem zachovával, ale to **první moc ne**. Nebo by řekl - ale ta první samozřejmě také, vždyť přeče v Boha věřím. Ale jak? Vždyť odešel smutný, když slyšel, že má majetek rozdat, nebo třeba aspoň se podělit. **Co byl pro něj větší poklad – Bůh nebo ten majetek**, kterého měl hodně, byl jeho radostí, na něj si nenechal sáhnout, má ho jen pro sebe, s nikým se dělit nechce. **Ten člověk říká, že v Boha věří, ale je to jen jakási myšlenka, ve skutečnosti na Boha nemyslí, protože je spokojen se svým majetkem a Boha tedy nepotřebuje**.

Když slyší učedníci takovou náročnost na vejít do Božího království – jsou menší než velbloudi a je jim jasné, že by tím uchem jehly také neprolezli, ani tou mříží v kapli v Troubsku. Tak se ptají „**kdo tedy může být spasen**?“ Chce se mi napovědět Pánu Ježíši – zeptej se – **a chce být někdo spasen? Vždyť vám asi stačí to co máte, co vidíte jako zabezpečení svého života**.

Dříve narození ve svém životě prožili **velmi střídmy životní standart**. Kdo měl dříve auto – ten byl boháč, kdo měl chatu, bazén, mohl letět na Kanárské ostrovy apod. Mohl si dovolit co jiní ne

– ten byl bohatý. Dnes většinou každá domácnost má dvě auta i více, potřebuje mít svoje maminka, tatínek, každý jede jinam do práce, maminka potřebuje s dětmi k lékaři, pro dítě do školy, tatínek zase pro jiné dítě do kroužku, **potřebují je** a je to dobře. Mají vybavené domy a je to dobře, mohou si dovolit exotickou dovolenou a je to dobře a tak bychom mohli dále vyjmenovávat. **Ale potřebují ještě nějaké další štěstí? Chtějí vůbec ještě do Božího království?** To je **překážka, která jim brání vůbec o Božím království přemýšlet**. A nakonec zjistí, že ono to bez Boha jde, že žádné **tresty nepocitují, když děti nenechávají křtít, když děti o Bohu nic nevědí, když do kostela nechodí**. Je smutné, když se lidé setkají s něčím, co jim toto štěstí překazí – nemoc, válka aj., tak kdyby mohli, podají ústavní stížnost nebo spíše rovnou žalobu na Pána Boha. Chce se mi říci doporučení ať podají žalobu na ministra dopravy, že je tolik havárií a smrtelných úrazů na silnicích. **Žijeme v prostředí, kde je Bůh nepotřebný**. A to na nás také působí.

Pán Ježíš jako na toho mladíka se jistě i na tyto lidi dívá s láskou, ale asi taky s bolestným konstatováním - **Jedno ti schází**. Pro nás také platí otázka – **chceme vejít do Božího království?** Pán se na nás také dívá s láskou a s pozváním, abychom se s takovou láskou dívali na ty, které vidíme **lhotejně k Božímu pozvání**. Ne s nějakou povýšeností. **Sami musíme dbát, aby to jedno nám nescházelo**.

Prosme o ducha moudrosti jako ten člověk v prvním čtení, který nám připomíná krále Šalomouna. Tomu dal Bůh na začátku kralování na výběr co si přeje. Prosil – **dej mi chápavé srdce, abych rozeznával dobré a zlé**. A Bůh mu dává pak i to ostatní. Musíme si chránit to první a pak nebudeme odcházet smutní. A když z toho ostatního něco ztratíme, **důležité je, že neztratíme Boha**.

Jsme v předvečer výročí posledního zjevení **Panny Marie ve Fatimě**. Všechna zjevení byla **velkým burcováním k rozhodnutí buď a nebo**. Je to **nabídka šance, kterou Bůh s láskou dává**. Prosme i při této pouti, aby k ní mnoho našich bratří a sester našlo cestu. **Amen**.

Sbírka - po uhrazení nutné režié NJ, jsme darovali **7 800 Kč kněžím, kteří pomáhají bezdomovcům - Pán Bůh zaplat'**.

Poděkování patří také místnímu faráři P. Mariuszovi Leszkovi a farníkům z Radešinské Svatky, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili.

Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení hlavního celebranta NJ ve Velké Bíteši, kterým je P. ThLic. Petr Šikula, farář v Brně – Nové Lišni:

Odkud pocházíte? Pocházím z Doubravníku, což je podhradí Pernštejna, na úpatí Českomoravské vysočiny. Naše rodina není velká, vyrůstal jsem společně s mladší sestrou Jitkou, ta ale ve dvaceti letech zemřela. Musím říct, že její nemoc a smrt pro mne byla velkou školou víry. Někdy totiž máme naivní představu Pána Boha jako plniče našich i velmi dobrých představ a nápadů. A když nám nějaké přání nesplní, buď přestaneme v Boha věřit, nebo se domníváme, že nás trestá, případně máme podezření, že jsme se modlili špatně. Tak to ale většinou není. Pán Bůh nás vybavil rozumem a rukama, takže v ideálním případě poznáváme, co je dobré, a snažíme se to podle svých možností dělat. Bible nám slouží jako zpráva o těch, kteří to podobně dobře nebo špatně dělali a jak dopadli, ale také svědčí o obrovské Boží trpělivosti, která dává stále novou šanci. Církev pak je společenství, ve kterém se povzbuzujeme (nebo alespoň bychom měli) k dobrému, svátostí vytvářejí naši křesťanskou identitu a jsou znamením spojení s Bohem a bližními. A víra ve věčný život znamená, že nic podstatného, dobrého a krásného se neztratí a nepropadne do nicoty. A nikdo nám neslibil, že život bude bez obtíží.

Kdo nebo co Vás nejmíc ovlivnilo na cestě ke kněžství? Byl jsem z praktikující rodiny a od mala jsem byl blízko oltáře, dětské a studentské představy mého povolání neměřily k duchovnímu stavu. Protože jsem měl vždy rád techniku, chtěl jsem být automechanikem (na

základní škole) nebo leteckým inženýrem (na gymnáziu). Procházel jsem studijní program Vysoké školy dopravní v Žilině a představoval si, že budu coby palubní inženýr „na třetím sedadle“ v kokpitu dopravního letadla létat po světě. Pán Bůh to ale viděl jinak. Bezpochyby věděl, že „třetí sedadlo“ bude v letadlech brzo zrušeno a na místě palubních inženýrů budou létat počítače, a protože umí „i křivou motykou kopat rovné řádky“, povolal mně ke kněžství. No a je to také dobrodružství. Z létání se snažím učit se a používat Boží nadhled, „shora“ totiž vypadá všechno jinak a člověk vidím mnohem větší souvislosti. Mimochodem, Pán Bůh má stejně úžasný smysl pro humor: můj bratranec Libor, velký milovník vlaků, tu „dopravku“ v Žilině skutečně vystudoval a teď už dlouhá léta slouží jako pastor luteránského sboru Slezské církve evangelické a. v. Zřejmě od doby čtyřicetiletého putování vyvoleného lidu do zaslíbené země Hospodin rád angažuje do svýc

Jaká byla vaše působíště? Knězem jsem se stal 24. 6. 2000, poté, co jsem byl rok jáhnem v katedrální farnosti sv. Petra a Pavla v Brně. Teologická studia jsem absolvoval v Litoměřicích, Olomouci a Římě, místa mého kněžského působení se dají také lehce vypočítat: katedrální farnost v Brně na Petrově, kde jsem byl postupně kaplanem, administrátorem a farářem, pak na pět let Papežská kolej Nepomucenum v Římě, kde jsem byl rektorem. Po návratu do ČR jsem farářoval v Kloboukách u Brna, Krumvíři a Brumovicích na Moravě. Teď mám víc než rok na starosti farnost sv. Jiljí v Líšni a od Nového roku také nejmladší farnost diecéze Brno-Nová Líšeň. Zde má uprostřed sídliště vyrůst nový kostel.

A co koníčky? Koníčků a zájmů mám spoustu, ale ne vždy na ně vychází dost času. Od hudby, teologie, přes IT, motorovou techniku (motorku nebo občas ULL létání) až k novým ekologickým technologiím. K těm po návratu z Itálie přivedlo zjištění, že po několika letech od zveřejnění encykliky papeže Františka *Laudato si* se v našich českých a moravských farnostech prakticky nic nezměnilo. Tak jsme se při opravě kloboucké fary snažili řídit větší citlivostí k ekologii: zamítli jsme fosilní paliva, instalovali tepelné čerpadlo, využívali dešťovou a studniční vodu, abychom maximálně šetřili vodou pitnou, pak jsem si ještě pořídil elektromobil, abych na pastoračních cestách zanechával minimální uhlíkovou stopu. ;-) A dá se udělat ještě mnohem víc. Naše starost o společný domov, jak papež František nazývá křesťanskou citlivost k přírodě, by se nám měla víc dostat pod kůži. Zažíváme to teď na sídlišti v Líšni při přípravách nového kostela.

Budovat kostel, to je velká výzva... Zde se připravuje stavba kostela už od konce 80. let. Mezitím se postavila saleziánská oratoř Salesko, která svými aktivitami přitáhla tisíce dětí a rodičů z Líšně a okolí, a teď se má evangelizace sídliště završit postavením kostela. A tak aktuálně debatujeme nad výkresy, abychom to udělali pěkně, prakticky a zároveň nezatížili budoucí generace nákladným provozem. Naštěstí tu mám takového osobního „přímlyvce“: velkou kněžskou osobností mezi mými předchůdci byl Mons. Metoděj Hošek. Ten v roce 1895 přebudoval a dvojnásobně zvětšil farní kostel sv. Jiljí, je považován za zakladatele Orla, postavil kapli na hřbitově ve Slatině a v předvečer první světové války obnovil „Kostelíček“. To bylo oblíbené poutní místo, které bylo v době josefínských reforem přes odpor „lišňáků“ zbouráno, a otec Metoděj ho znovu vystavěl. Dnes je to cíl mnoha poutníků, oblíbené místo pro svatby, vycházky a různá setkání. A s tím to knězem máme společné rodiště, i on pocházel z Doubravníku. Nevím, jestli to náhodou nehrálo roli, proč mne pan biskup do Líšně poslal: kostel jako Kostelíček, doubravničák jako doubravničák. ;-)

Modlitba za nového biskupa

Milé sestry, milí bratři, jak už víte, po dosažení 75 let věku jsem zaslal papeži Františkovi svou abdikaci a prosím vás, abyste jeho rozhodování o budoucnosti brněnského biskupského stolce provázeli svými modlitbami. Pokud se chcete modlit společně, můžete použít modlitbu uvedenou níže.

Váš biskup Vojtěch
Modlitba za nového biskupa: Bože, Dobrý pastýři, svěřujeme ti jmenování nového brněnského diecézního biskupa a prosíme: veď mysl Svatého otce i všech, kteří nesou za tuto volbu odpovědnost. Dej nám takového biskupa, který bude tvým obětavým a věrným služebníkem a bude usilovat o to, co se ti líbí a co je k prospěchu Božího lidu i celé církve. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Dlaně spojit a nechat je tak.

V kostelích se v poslední době rozmohlo tleskání tak, jak je vidíme a slyšíme na jakémkoli občanském či společenském setkání. Lidé to dělají automaticky, nechají se strhnout bez ohledu na posvátnost místa a neuvědomují si, jak tím snižují jeho úroveň. Jeden příklad za všechny:

V jednom moravském městě udělaly katechetky s dětmi v postní době křížovou cestu v parku, kde byl kříž. Cestou ke kříži - děti oblečené jako Ježíš, Šimon, Pilát, vojáci či apoštolové - četly jejich slova přesně podle Bible. V parku zrovna byla i rodina, která o tom všem nic nevěděla. Zastavili se opodál a opatrně se ptali jednoho člověka v doprovodu: „**To je tady nějaké divadlo?**“ „**Ne, to je křížová cesta, děti čtou úryvky z Bible.**“ Zůstali stát a uctivě pozorovali celý program. Když křížová cesta skončila u kříže poslední modlitbou, dospělí dětem zatleskali. Udělali to asi s radostí, že to děti tak pěkně přednesly. Ze strany té rodinky však polohlasem zazněla věta plná zklamání: „**Tak to přece jen bylo divadlo...**“

*

Každá svatba je vážná věc, kněz se ptá snoubenců, zda je jejich rozhodnutí svobodné a upřímné, oni si slibují lásku, úctu a věrnost až do smrti, a protože vědí, jak to někdy může být těžké, dovolávají se oba pomocí Boží. Proto také začínají před oltářem, jak to vyjadřuje i svatební píseň č. 916: ***O hojné požehnaní tě, Bože, prosíš jdou, dva páry lidských dlaní spojených modlitbou.*** A pak se tleská. Jako v divadle. V obřadních síních se při občanských sňatcích ani po nich netleská, jak mi na přímou otázku sdělila matrikářka z obecního úřadu. Přitom se tam o Boží pomoci nemluví a smrt se nepřipomíná vůbec, a všichni to berou jako důležitou a slavnostní událost. A v kostele lidé tím potleskem dávají vlastně najevo totéž, co v divadle na konci představení: „Zahráli jste nám to nádherně!“ A přitom jde o nesení všeho dobrého i zlého až do smrti – s pomocí Boží! ***Neměli bychom se naučit obě dlaně k sobě sice přiložit, ale už je tak nechat, prsty propojit a místo tleskání se modlit, aby se těm dvěma ale i všem ostatním manželům podařilo krásná, životodárná slova slibu splnit?*** Jan Peňáz

Pozvánky, nabídky.

Milí bratři a sestry, pokud budete **potřebovat kněze pro někoho, kdo je v nemocnici:** Od 1. 10. 2019 byl pověřen **katolický kněz P. Sylwester Jurczak**, farář na Fryšavě, duchovní službou a pastoračí v **nemocnici v Novém Městě na Moravě**. Kněz bude přítomen v nemocnici po telefonické dohodě, on Vám poradí, jak postupovat. Služba kněze: pomazání nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem. Telefonický kontakt: **733 741 473**.

Plán poutí NJ na rok 2021 a 2022:

2021 15. prosinec Olešnice - opat Marian Rudolf Kosík z Nové Říše

2022 leden	Velké Meziříčí	únor	Lysice	březen	Křižanov	
	duben	Měřín	květen	Bohdalov	červen	
	červenec		srpen		září	Pavlov
	říjen		listopad		prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -... ..

Srdečné pozvání na 264. pout' NJ – ve středu 15. prosince 2021 v 17 hodin do Olešnice, hl. celebrant opat P. Marian Rudolf Kosík z Nové Říše.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 11. 2020. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém**; Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14. www.rovecne.farnost.cz

Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970